

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/112/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815204276
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7815204276.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Táne Veščičíkovej v spore žalobcu: Villette s.r.o., so sídlom v Bratislave, Panenská 24, IČO: 45 975 396, zastúpeného JUDr. Jánom Dorkinom, advokátom so sídlom v Rožňave, Nám. baníkov 33 proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Chlumeckého 2, o náhradu škody, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 17.12.2018 č.k. 5C/124/2015-282 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len "súd prvej inštancie") rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 1.280.000,00 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zaviazal žalovanú zaplatiť na účet súdu trovy znaleckého dokazovania vo výške 199,50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Napokon zaviazal žalovanú nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 100% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplataenia 1.280.000,00 eur titulom náhrady škody v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z., spočívajúcej v ušlom zisku.

3. Žalobca na zdôvodnenie žaloby uviedol, že ako vlastník nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. Q., zapísanej na LV č. XXXX dňa XX.X.XXXX zistil, že na tomto liste vlastníctva v časti B je uvedená poznámka s nasledovným textom "Poznamenáva sa: začatie súdneho konania v právnej veci žalobcu: Transfactor Slovakia, a.s., so sídlom Galvaniho 7/B, 821 04 Bratislava, Slovenská republika, IČO: 35 704 315 zapísaná v Obchodnom registri vedenom Okresným súdom Bratislava I, oddiel Sa, vložka č. 1213/B - Advokátska kancelária JUDr. Marián Vulgan - P 490/11 - 1647/11". Túto poznámku zapísala Správa katastra Rožňava na základe návrhu zo dňa 30.11.2011, ktorý podala obchodná spoločnosť Transfactor Slovakia, a.s..

X. Následne žalobca sťažnosťou zo dňa 2.5.2012 namietal nezákonný postup Správy katastra Rožňava a obrátil sa na Katastrálny úrad v Košiciach, ktorý sťažnosť prešetril a vybavil odoslaním písomného oznámenia o výsledku jej prešetrovania. V oznámení uviedol, že sťažnosť je opodstatnená a navrhoval správe katastra zrušiť zápis poznámky. Správa katastra rozhodnutím č. W. XXX/XX/XR zo dňa 6.8.2012 zápis poznámky v plnom rozsahu zrušila. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal odvolanie, v ktorom namietal nezákonnosť rozhodnutia a postup predchádzajúci jeho vydaniu. Podstatou argumentácie bolo uvedenie, že v okolnostiach daného prípadu neboli naplnené znaky hypotézy právnej normy, ktoré vymedzujú podmienky, po splnení ktorých je správa katastra oprávnená a povinná konať o oprave chyby v katastrálnom operáte. Správa katastra nebola oprávnená začať konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte a následne vydať rozhodnutie. Katastrálny úrad ako druhostupňový

orgán preskúmal rozhodnutie správy katastra a zistil, že je dôvod na jeho zrušenie a vrátenie na nové konanie. Následne správa katastra rozhodnutím č. W. XXX/XX/XR zo dňa 14.12.2012 prerušila konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte do právoplatného skončenia o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, vedeného na krajskom súde pod sp.zn. 7S/50/2012. Krajský súd rozsudkom v tomto konaní zo dňa 12.12.2012 rozhodol, že vyznačením poznámky došlo k ukráteniu na právach žalobcu v dôsledku nezákonného zásahu správy katastra a uložil správe katastra odstrániť zápis predmetnej poznámky.

5. Žalobca v žalobe tiež uviedol, že dňa 14.11.2011 uzavrel zmluvu o budúcej zmluve so spoločnosťou DSC, a.s. Bratislava, predmetom ktorej bol predaj predmetnej nehnuteľnosti. Kúpna cena bola dohodnutá vo výške 2.000.000,00 eur. V súlade s ustanoveniami tejto zmluvy o budúcej zmluve došlo aj k zloženiu kúpnej ceny do notárskej úschovy. Následkom nezákonného postupu správy katastra - nezákonného zápisu poznámky nastala rozvázovacia podmienka uvedená v zmluve o budúcej zmluve a tým došlo k zániku právneho vzťahu z označenej zmluvy. Dňa 24.6.2013 uzatvoril žalobca kúpnu zmluvu so spoločnosťou SLAVIA STEEL, s.r.o., Rimavská Sobota, predmetom ktorej bol predaj predmetnej nehnuteľnosti za kúpnu cenu 720.000,00 eur. Žalobcovi v príčinnej súvislosti s nezákonným postupom správy katastra vznikla škoda vo výške rozdielu medzi kúpnu cenou dohodnutou v zmluve o budúcej zmluve a kúpnu cenou dohodnutou v kúpnej zmluve zo dňa 24.6.2013, ktorej náhradu uplatnil v tomto konaní.

6. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci v zmysle § 3 ods. 1, 2, § 9 ods. 1 až 4 zák. č. 514/2003 Z.z. dospel k záveru, že pokiaľ sa žalobca voči žalovanej domáha náhrady škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu, ktorá pozostáva z rozdielu ceny, za ktorú žalobca mal reálne možnosť predmetnú nehnuteľnosť predať a ceny, za ktorú ju nakoniec predal, jeho žaloba je opodstatnená.

7. Na zdôvodnenie rozhodnutia uviedol, že predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobcovi vznikla škoda a že škoda je v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom žalovanej. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca uzavrel so spoločnosťou DSC, a.s. zmluvu o budúcej zmluve, na základe ktorej mal predať tejto spoločnosti predmetné nehnuteľnosti za dohodnutú kúpnu cenu 2.000.000,00 eur. Bolo teda reálne, že dôjde k uzavretiu kúpnej zmluvy nielen zo samotného obsahu zmluvy o budúcej zmluve, ale aj z obsahu úradného záznamu notárky o zložení časti kúpnej ceny do notárskej úschovy. K uzavretiu kúpno predajnej zmluvy nedošlo jedine z dôvodu, že na liste vlastníctva bola uvedená poznámka o začatí súdneho konania. Preto spoločnosť DSC, a.s. nemala záujem o uzavretie kúpno predajnej zmluvy, čo potvrdil aj konateľ tejto spoločnosti. Krajský súd v Košiciach rozhodol, že vyznačením poznámky došlo k ukráteniu žalobcu na jeho právach v dôsledku nezákonného zásahu správy katastra. Na základe týchto zistení je podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že k uzavretiu kúpno predajnej zmluvy došlo jedine nesprávnym úradným postupom žalovanej a v dôsledku toho žalobcovi vznikla škoda. Potom ako spoločnosť DSC, a.s. odstúpila od uzavretia kúpno predajnej zmluvy so žalobcom, žalobca hľadal ďalšieho záujemcu ohľadom predaja predmetnej nehnuteľnosti. Nakoniec túto nehnuteľnosť predal za 720.000,00 eur, čo je podstatne nižšia kúpna cena, ako bola dohodnutá so spoločnosťou DSC, a.s. Žalobca bol nútený nehnuteľnosť predať aj za nižšiu cenu, nakoľko potreboval finančné prostriedky.

8. Súd prvej inštancie tak uzavrel, že žalobcovi vznikla škoda, ktorá predstavuje rozdiel medzi cenou, za ktorú mal možnosť nehnuteľnosť predať a za akú cenu nakoniec nehnuteľnosť predal. Je jednoznačné aj to, že za vzniknutú škodu zodpovedá žalovaná, keď v dôsledku nesprávneho úradného postupu zmarila uzavretie kúpno predajnej zmluvy medzi žalobcom a spoločnosťou DSC a.s. Pokiaľ by v katastri nehnuteľností nebola uvedená poznámka, určite by bolo došlo k uzavretiu predmetnej kúpno predajnej zmluvy.

9. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a neúspešnú žalovanú zaviazal nahradiť úspešnému žalobcovi trovy konania vo výške 100%.

10. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhla, aby rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. V dôvodoch odvolania uviedla, že predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným

rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. je nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a škodou. Žalovaná v priebehu konania opakovane písomne aj ústne poukazovala na skutočnosť, že tieto podmienky vzniku zodpovednosti za škodu nie sú splnené, resp. nie sú splnené kumulatívne všetky, čo vylučuje vznik zodpovednosti za škodu žalovanej. Prvostupňový súd na námietky žalovanej neprihliadol a ani sa s nimi v písomne vyhotovenom rozsudku žiadnym spôsobom nevyporiadal. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.3.2007 sp.zn. 3Cdo/32/2007, ktorý je publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR ročník 2008 má žalovaná za to, že vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Nesprávny úradný postup, prípadne protiprávny úkon musí byť priamou, bezprostrednou a nesprostredkovanou príčinou škody bez ohľadu na to, či ide o škodu skutočnú alebo ušlý zisk. Nestačí, aby bol iba sprostredkovanou príčinou škody. Nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti za škodu v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takej škode, ktorá bola priamo a nesprostredkované spôsobená práve (iba) týmto rozhodnutím alebo postupom. Zodpovednosť nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite, keďže atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. V tej súvislosti poukázal aj na iné rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR. Pri skúmaní príčinnej súvislosti je jednak potrebné preukázať, že v reťazci skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčiny vzniku škody existuje práve konkrétna skutočnosť, ktorá má vecnú väzbu na vznik škody. Vo vzťahu k bodu 35 napadnutého rozsudku vytkla súdu prvej inštancie, že sa vôbec nezaoberal otázkou príčinnej súvislosti v intenciách námietok žalovanej. Za nepreukázané je potrebné považovať tvrdenie súdu prvej inštancie, že k uzavretiu kúpnopredajnej zmluvy došlo jedine nesprávnym úradným postupom žalovanej a v dôsledku toho žalobcovi vznikla škoda. Za nepreukázaný je potrebné považovať aj záver súdu prvej inštancie, že žalobcovi vznikla škoda v dôsledku nesprávneho úradného postupu žalovanej, ktorá pozostáva z rozdielu ceny, za ktorú žalobca mal reálne možnosť nehnuteľnosť predať a ceny, za ktorú ju nakoniec predal. Vznik údajnej škody spočívajúcej v rozdieli medzi cenou dohodnutou v zmluve o budúcej zmluve a kúpnu zmluvou nie je možné chápať ako škodu, ktorá vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu. Žalobca ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti a účastník súkromnoprávného vzťahu dobrovoľne vstúpil do zmluvného vzťahu so spoločnosťou SLAVIA STEEL s.r.o., s ktorou si dohodol aj podstatnú zmluvnú náležitosť, ktorou je cena. V rámci dispozičného oprávnenia s predmetom vlastníckeho práva žalobca uzavrel právny úkon, ktorý bol z hľadiska kúpnej ceny pre žalobcu nevýhodnejší než ten, kde mal stanovenú cenu za predmetné nehnuteľnosti v zmluve o budúcej zmluve. Štát nemôže zodpovedať za rozdiely vzniknuté v dohodnutej kúpnej cene za nehnuteľnosť, keďže účastníci súkromnoprávných vzťahov majú slobodnú vôľu vstupovať do vzťahov a na základe konsenzu dohadovať podstatné náležitosti právnych úkonov. Štát nemôže niesť zodpovednosť za obsah zmluvných dojednaní účastníkov súkromnoprávných vzťahov, na ktoré z objektívneho hľadiska nemá dosah. Žalovanej nie je zrejmé, z akého dôvodu žalobca pristúpil na tak výrazné zníženie kúpnej ceny za predmetnú nehnuteľnosť, keďže ani samotnú zmluvu o budúcej zmluve aj jej nerealizáciu v podobe kúpnej zmluvy nie je možné považovať za stav nezvratný a nemenný a smerujúci len k podstatne horším možnostiam uzavrieť zmluvný vzťah. Stanovenie kúpnej ceny za nehnuteľnosť a dohoda na nej je plne na autonómnej vôli subjektu súkromného práva. Žalobca nepreukázal a ani nevylúčil, že pri predaji predmetnej nehnuteľnosti mohol uzavrieť z hľadiska kúpnopredajnej ceny prinajmenšom rovnako výhodný zmluvný vzťah ako bola zmluva o budúcej zmluve. Nie je vylúčené, že v budúcnosti, pokiaľ by žalobca nepristúpil k uzavretiu kúpnej zmluvy so spoločnosťou SLAVIA STEEL s.r.o. a nehnuteľnosť by ostala v jeho vlastníctve, uzavrel kúpnu zmluvu s výhodnejšími podmienkami ohľadom ceny. Žalovaná namietla záver súdu prvej inštancie uvedený v bode 36 napadnutého rozsudku, že žalobca bol nútený predmetné nehnuteľnosti predať aj za nižšiu cenu, nakoľko potreboval finančné prostriedky. Toto tvrdenie je v absolútnom rozpore s bodom 8 napadnutého rozsudku, v ktorom žalobca uviedol, že dobrovoľne uzavrel kúpnopredajnú zmluvu so SLAVIA STEEL s.r.o. a že aj kúpna cena bola dohodnutá dobrovoľne. Dohodnutá kúpna cena bola pre neho (žalobcu) výhodná, pretože potreboval peniaze a nemal žiadnu záruku, že v budúcnosti bude lepšia ponuka na predaj nehnuteľnosti. Z toho vyplýva, že nebol a ani nemohol byť nútený nehnuteľnosť predať za nižšiu cenu, ako rozporuplne udáva súd v rozsudku. Takéto jednoduché a ničím neodôvodnené konštatovanie súdu je nedostačujúce. V prípade, pokiaľ by bol účastník kúpnej zmluvy prinútený k uzavretiu kúpnej zmluvy, išlo by o absolútne neplatný právny úkon. V tej súvislosti poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/210/2008 zo dňa

25.2.2010. Žalovaná poukázala tiež na tú významnú skutočnosť, že žalobca uzavrel so spoločnosťou DSC a.s. zmluvu o budúcej zmluve, v ktorej sa v zmysle čl. 9 ods. 1 deklarovalo, že táto zmluva o budúcej zmluve sa ruší, pokiaľ aktuálny stav na výpise z LV č. XXXX pre kat. úz. Q. vedeného Správou katastra Košice nebude zhodný so stavom deklarovaným v čl. 1 tejto zmluvy. Takto formulované zmluvné dojednanie rušilo túto zmluvu pri akomkoľvek zápise akejkolvek skutočnosti na liste vlastníctva. Žalovaná rešpektuje názor Krajského súdu v Košiciach vyjadrený v rozsudku zo dňa 12.12.2012 sp.zn. 7S/50/2020, avšak podotkla, že predmetná poznámka bola len informatívneho charakteru a v žiadnom prípade nemohla obmedzovať a ani neobmedzovala žalobcu v nakladaní s predmetnou nehnuteľnosťou. V zmysle § 38 a nasl. Katastrálneho zákona poznámky informatívneho charakteru nemajú žiadne právne následky. Žalobca oznámil spoločnosti DSC a.s. ako vyplýva z korešpondencie medzi nimi, že podniká právne kroky na odstránenie spornej poznámky, čo táto spoločnosť vzala na vedomie, trvala však na svojom stanovisku o zrušení zmluvného vzťahu, odvolávajúc sa na zmluvne dohodnutý čl. 9 ods. 1. Neskôr spoločnosť DSC a.s. prehodnotila celkovo svoj záujem o investovanie v okolí Rožňavy, čo vyplýva z korešpondencie medzi týmito subjektmi. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 9.6.2014 sp.zn. 3Cdo/148/2013, kde sa prejednával podobný prípad. V tejto veci bola podaná aj ústavná sťažnosť a Ústavný súd SR ju odmietol. Žalovaná poukázala aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 6.4.2016 sp.zn. 23S/9/2016, kde v rámci žaloby o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej moci v podobnej veci rozhodol Krajský súd v Košiciach tak, že žalobu zamietol. Žalovaná v neposlednom rade poukázala aj na fakt, že v čase uzatvorenia zmluvy o budúcej zmluve dňa 14.11.2011 bola na Okresnom súde Bratislava I podaná žaloba (4.11.2011) žalobcu TRANSFACTOR Slovakia a.s. voči žalovanému Villette s.r.o. Rožňava o odporovateľnosť právneho úkonu. Príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody musí byť jednoznačne preukázaná a nestačí len tvrdenie o jej pravdepodobnosti alebo okolnosti nasvedčujúcej jej existencii. Žalobca uzavrel so spoločnosťou DSC a.s. zmluvu o budúcej zmluve, v ktorej zmluvné strany dojednali podmienky. Táto zmluva mala byť len podkladom k uzatvoreniu kúpnopredajnej zmluvy. Tento právny úkon v podobe zmluvy o budúcej kúpnej zmluve vo vzťahu ku katastrálnemu konaniu nemohol vyvolať žiadne účinky, nakoľko táto zmluva nie je zmluvou o prevode nehnuteľností a z tohto pohľadu nie je spôsobilá tvoriť prílohu návrhu na vklad v zmysle § 30 ods. 4 katastrálneho zákona. Z takejto zmluvy ani nemôžu vzniknúť vecnoprávne účinky ako v prípade zmluvy o prevode nehnuteľnosti. Všeobecne sa pri škode predpokladá, že v dôsledku škodovej udalosti nedošlo k rozmnoženiu majetkových hodnôt poškodeného, ktoré by sa dalo očakávať pri pravidelnom chode vecí. Otázka pravidelného chodu je otázkou skutkovou, ale aj právnou. Za predpokladu, že by došlo k uzatvoreniu kúpnopredajnej zmluvy, ďalším predpokladom je katastrálne konanie o návrhu na vklad, ktorého prílohou by bola spomínaná kúpnopredajná zmluva. Výsledok katastrálneho konania o návrhu na vklad však nie je možné do budúcnosti predvídať ani prejednávať, teda pohybuje sa v hypotetickej rovine. Za podmienok dohodnutých v čl. 3 ods. 1 časť III. kúpna cena a platobné podmienky bod 1 písm. a/ a b/ vyplýva, že časť kúpnej ceny vo výške 1.000.000,00 eur mala byť vyplatená až po predložení originálu výpisu z LV s vyznačením kupujúceho ako vlastníka a časť kúpnej ceny vo výške 1.000.000,00 eur mala byť vyplatená do jedného roka odo dňa právoplatnosti rozhodnutia príslušnej správy katastra o povolení vkladu do katastra nehnuteľností. Uvedené potvrdzuje názor, že katastrálne konanie a jeho výsledok je v hypotetickej rovine, čo mohlo skončiť pozitívne, ale aj negatívne, teda žalobcovi by v závislosti od výsledku katastrálneho konania bola vyplatená cena za nehnuteľnosti dohodnutá v zmluve o budúcej zmluve. Na základe toho nie je možné katastrálne konanie subsumovať pod pojem „pravidelný chod vecí“, nakoľko ho nie je možné do budúcnosti prejednávať. Príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou sa pohybuje v rovine pravdepodobnej a nepreukázanej.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré považuje za správne a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Skutočnosť, že nehnuteľnosti za bežných podmienok nebolo možné predať za podstatne vyššiu sumu bola v konaní preukázaná dvomi znaleckými posudkami. Pokiaľ by k zápisu predmetnej poznámky nedošlo, nemohlo byť dôjsť ani k zrušeniu zmluvy a budúci kupujúci by bol povinný svoj záväzok splniť. Nestotožnil sa ani s názorom žalovanej o tom, že výsledok katastrálneho konania o návrhu vkladu nie je možné do budúcnosti predvídať.

12. Žalovaná v reakcii vyslovila nesúhlas s názorom žalobcu, podľa ktorého štát v tomto prípade zodpovedá predovšetkým za svoj vlastný, nezákonný postup a v ďalšom rade za škodu spôsobenú týmto nezákonným postupom. V prípade, že by štát postupoval nezákonne, avšak dôsledkom takéhoto postupu by nebol vznik škody, nedošlo by ani k naplneniu jednej z podstatných podmienok

zodpovednosti za škodu a žaloba by nemala ani praktický význam. V ďalšom žalovaná zotrvala na svojej doterajšej argumentácii.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je opodstatnené.

14. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal z neúplne zisteného skutkového stavu veci, ak sa v rozhodnutí nevyporiadal s podstatnými námietkami žalovanej, v dôsledku čoho nemožno považovať rozhodnutie za správne.

15. Podľa § 191 ods. 1 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

16. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Napadnuté rozhodnutie požiadavky stanovené vyššie cit. zákonnými ustanoveniami nespĺňa.

18. Žalobca v konaní uplatnil nárok na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu žalovanej. Za nesprávny úradný postup žalovanej považoval zápis poznámky uvedenej na LV č. XXXX v časti B, ktorú Správa katastra Rožňava zapísala na základe návrhu zo dňa 30.11.2011 podaného obchodnou spoločnosťou Transfactor Slovakia, a.s.

19. Z dôvodov napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd nárok žalobcu považoval za dôvodný majúc za to, že boli splnené podmienky pre priznanie nároku žalobcovi v uplatnenej výške v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z.

20. V odôvodnení napadnutého rozsudku však chýba presvedčivá a jasná odpoveď na podstatné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Súd prvej inštancie neuviedol, k akým skutkovým záverom na základe vykonaného dokazovania dospel v súvislosti so skúmaním podmienok zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú príslušnou správou katastra a nevysvetlil svoje úvahy o tom, ako na daný prípad aplikoval ust. zák. č. 514/2003 Z.z. V odôvodnení rozsudku síce konštatoval, že žalobu na základe vykonaného dokazovania mal za dôvodnú a žalobcovi vznikla škoda v uplatnenej výške, v odôvodnení rozsudku však absentujú akékoľvek úvahy súdu o tom, ako k týmto záverom dospel.

21. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle vyššie cit. ust. § 220 ods. 2 C.s.p. pritom vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné.

22. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nereagoval ani na podstatné námietky žalovanej, uvedené vo vyjadrení k žalobe, ale aj v priebehu konania. Neuviedol, ako sa vypořiadal s námietkami žalovanej, ktorá uvádzala, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody žalobcovi predovšetkým z dôvodu, že žalobca nepreukázal vznik škody v súvislosti s nesprávnym úradným postupom príslušnej správy katastra v ním uplatnenej výške a tiež príčinnú súvislosť medzi tvrdenou škodou a nesprávnym úradným postupom. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neuviedol, ako vyhodnotil dôkazy pred ním vykonané jednotlivo, ale aj v ich vzájomnej súvislosti a dokazovanie nezameralo na zistenie, či v danom prípade boli splnené podmienky pre vyhovieť návrhu žalobcu na náhradu škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu.

23. Za takejto situácie, keď sa súd prvej inštancie nevyporiadal s podstatnými námietkami žalovanej, je potrebné považovať rozsudok za predčasný a teda aj nesprávny.

24. Z vyššie uvedených dôvodov odvolaciemu súdu neostávalo iné, len zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ C.s.p. a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie v súlade s § 391 ods. 2 C.s.p.

25. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne vo veci rozhodnúť a v rozhodnutí sa náležite vypořadať s podstatnými námietkami žalovanej uvedenými vo vyjadrení k žalobe ale aj v odvolaní voči rozsudku tak, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. Dokazovanie bude potrebné zamerať na zistenie, či v danom prípade sú splnené všetky podmienky stanovené kumulatívne v zák. č. 514/2003 Z.z. pre priznanie nároku žalobcu v uplatnenej výške, teda či je daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu a výškou žalobcom uplatnenej škody. Pri skúmaní príčinnej bude potrebné zodpovedať otázku, či je v danom prípade preukázaný sled relevantných príčin a následkov, ktoré odôvodňujú zmenšenie majetku žalobcu v uplatnenej výške. Vzťah príčiny a následku pritom musí byť priamy a bezprostredný, nestačí, že bude sprostredkovaný.

26. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).